

ВІНЦЕМ хліборобського року в народі вважаються жнива. Ними живуть, коли оруть землю, вони у планах -намітках, коли засівається нива. А прийде пора хлібо-збору - кожен хлібороб, як народження дитини, чекає появи зерна. З трелетом приступають бувалі комбайнери до початку косовиці. Із щемом серця й завершують жнива.

- Знаєте, коли заводиш комбайн в останню загінку, то як при дембельському марші б'ється серце. Рахуєш-лічиш, скільки ото літ віддав жнивам, - розповідає комбайнер із 20-літнім стажем Степан Бенза з СВК "Мульчицький" (на фото справа), - і думаєш-наплашто-вуєш себе, щоб і на той рік дожити...

А в кінець поля, як до батьків на гостину, з'їжджаються всі, хто був причетний до косовиці.

Ось і цього року віддала мульчицька земля словна і

Обжинки пахнуть медом і святом

видала в середньому на круг по 24,3 центнера зерна. 417 тонн склав валовий збір. І такого урожаю мульчані не бачили ще з початку 90-х років. (Правда, колись намолочували і до 900 тонн, але то було дуже давно).

У переддень свята незалежності хлібороби СВК "Мульчицький" із почуттям виконаного обов'язку звітують про пройдений етап селянського року.

Все було. І добре, й погане. Виходила з ладу техніка, й тоді, як і сьогодні, до роботи приступав зварник Олексій Хондуцько. Був він "приписаний" до водія Василя Бубки (фото внизу). Тож коли траплялася неполадка і потрібна була допомога у полі, Василь

найчастіше туди його і доставляв. З водієм Василем Оксентійовичем на транспортуванні збіжжя трудився Й Тимофій Гербель. Оцей весь урожай-коровай з поля на тік перевезли саме вони.

Водії першими виставляли оцінки комбайнерам за кількість зерна і його чистоту. Проте робили-трудились комбайнери всіх чотирьох екіпажів на совість. Як не намагалися екіпажі у складі двох Іванів Клімуків та Григорія Кедича й Івана Отроди - до сотні тонн не дотягли. Переможцем на обжинках став екіпаж Євгена Ващені та Сергія Булана, які по кооперативу намолотили 141 тонну. Всього на тонну менше склав ужинок екіпажа, де

комбайнером Степаном Бензом.

Третій рік комбайнера не возять обідів. Доводиться перебиватися одним салом та водою. Проте хлопці вміють собі створити свято. І вони не в накладі...

У Мульчицях стверджують, що хороший урожай - то справа Господня. Посприяла погода - вродило у господарстві, вродило й у людей. Та віриться і у власні сили.

- Можна сказати, що за наші Мульчиці моляться в усіх-усюдах. Десяток священиків вийшло з нашого села! - коментує сільський голова Іван Булан. - Але незаперечна заслуга моїх земляків - хазяйський науковий підхід до рільництва-рослинництва. Зробили в господарстві сор-

тозаміну зернових, завезли насіння вищих репродукцій. Добре приживається на наших землях тритикале—родить, і хліб виходить, як пшеничний. Отож радісно, що святкували Спаса всі разом, з короваєм та пирогами. Самі врожай виростили, самі зібрали, спечлювали і напекли. Тепер до кожного свята у всіх господах на столі побачите велику паляницю чи буханця. І не одного. Приїдьте в суботу: все село пахне хлібом і медом! Жінки короваї печуть! Обжинки в кожному домі справляють!..

Галина ШТЕРН.

Фото

Сергія Дуляницького.